

ת"פ 42639/07/16 - מדינת ישראל נגד פרדי תמם

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 42639-07-16 מדינת ישראל נ' תמם

בפני
בעניין: כבוד השופט עמית פרייז
מדינת ישראל ע"י תביעות נתניה

המאשימה

נגד

פרדי תמם ע"י עו"ד ג'קי סגרון

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של תווך לעסקה בסם מסוכן בצוותא וכן סחר בסם מסוכן בצוותא.

מדובר בשני אירועים במועדים סמוכים מאד בחודש דצמבר 2015 בהם הנאשם היה מעורב במכירת סם מסוכן מסוג חשיש לסוכן משטרתי סמוי. בשני המקרים דובר בדפוס פעולה דומה עת תחילה הסוכן סיכם עם אחר על מכירת סם מסוכן מסוג חשיש, כאשר ביצוע העסקה נעשה באופן שהנאשם הביא עימו את כמות הסמים שסוכמה, מסר אותה לאחר, שמסר אותה לסוכן, וקיבל לידיו את תמורת המכירה מהאחר, לאחר שזה קיבל אותה מהסוכן, לאחר שמסר לו את כמות הסמים. באירוע הראשון דובר במכירת שתי פלטות חשיש תמורת 6500 ₪, ובמקרה השני במכירת פלטת חשיש תמורת 3250 ₪. יצוין כי כל פלטה הינה במשקל של קרוב ל-100 גרם נטו.

אמנם מדובר בשני אירועים, אך נוכח סמיכותם בזמן, זהות המעורבים ודמיון שיטת הפעולה, נראה כי נכון לקבוע להם מתחם ענישה אחד. בד בבד, בוודאי יש למקום לתת את הדעת על כך שלא מדובר בכישלון חד פעמי של הנאשם, להבדיל מנאשמים שעירבו עצמם בעסקה אחת בעלת דפוסים דומים.

דומה כי אין חולק כי הנאשם אינו המקור של הסמים ואינו מי ששלשל לכיסו את מלוא תמורת המכירות. מדובר באירועים שהינם חלק מפרשיה אשר, בדומה לפרשיות דומות, אופיינה בכך שקיימות חוליות מספר בין מי שקונה את הסמים לבין מי שהינו המקור שלהם, כאשר אותו מקור לא מגיע לשטח אלא שולח אחרים לשלב הביצוע של העסקה. על כן, גם ביחס לעבירת הסחר, קשה לראות את הנאשם כבורג המרכזי בעבירות. עם זאת דווקא מחמת אפיון זה של אותן עסקאות, הרי כדי להילחם באופן אפקטיבי בדפוס עברייני שכזה, יש מקום לענישה מרתיעה גם באשר לבעלי תפקידים כדוגמת הנאשם בפניי.

המדובר אמנם בעסקאות בסם קל יחסית, אך בסדרי גודל משמעותיים- לא מדובר בעסקאות של מכירת גרמים בודדים של סם מסוג זה, אלא של מאות גרמים. בהתאם לכך, מידת הסיכון שהיוו מעשי הנאשם, ביחס לבריאות אחרים והתנהגות עבריינית נלווית לצריכת סמים, הינה משמעותית. בהתאם לכך, פדיונות המכירה הינם משמעותיים, ועומדים במקרה זה על קרוב ל-10,000 ₪.

מנגד, אמנם כאמור לא עסקין בכישלון חד פעמי של הנאשם, אולם עדיין בסך הכל בשני מקרים.

כעולה מתסקירי שירות המבחן, ברקע למעשיו של הנאשם היתה בעיה של התמכרות להימורים, כך שנראה שמעורבותו של הנאשם בעסקאות סמים נועדה לממן חובות שצבר אגב התמכרותו. בוודאי שאין המדובר ברקע אשר מהווה נסיבה לקולא, כמו כל רקע של צורך כלכלי כזה או אחר הנענה באמצעות ביצוע עסקה עבריינית כזו או אחרת. אולם, לדברים תהא חשיבות בהיבט השיקומי, כפי שיפורט בהמשך.

בשים לב לכל היבטי האירועים, ובהתחשב בפסיקה שהציגו הצדדים, ככל שהיא רלבנטית לעבירות של סחר בסמים או של תווך בעסקת סמים, כמו גם בפסיקה נוהגת נוספת, סבורני כי בגין צבר מעשיו של הנאשם ניתן לקבוע מתחם של בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה משמעותי, קנס שנע בין אלפי שקלים לעשרות אלפי שקלים, ופסילת רישיון נהיגה, ולו מותנית.

באשר לשיקולים שלאחר קביעת המתחם, תחילה יש לתת את הדעת על כך שהנאשם הודה במיוחס לו, ובכך נטל אחריות וחסך בזמנו של בית המשפט.

מנגד, מדובר בנאשם שאין זו הסתבכותו הראשונה עם החוק, כאשר אף העבירות על פקודת הסמים המסוכנים אינן זרות לו, בלשון המעטה. כך, שתיים מבין שלוש הרשעותיו הקודמות הינן בעבירות סמים. ניחא הראשונה שנעשתה לפני כשני עשורים, אולם חומרה יתרה יש בהרשעתו האחרונה, אשר הולידה, לאחר ערעור, מאסר בפועל של 14 חודשים וכן מאסר מותנה בן 12 חודשים שהעבירות נשוא ענייננו מפעילות אותו.

באשר מדובר בענייננו ביותר מעבירה אחת שמפעילה את המאסר המותנה, הרי שבהתאם לסעיף 56(ב) לחוק העונשין, לא ניתן להורות על הצעד החריג של הארכת תקופת המאסר המותנה לו עותרת ההגנה, ויש לנקוט בעניינו של הנאשם שבפניי בהתאם לכלל של הפעלת מאסר מותנה. אמנם סעיף 85 לחוק העונשין מהווה חריג לסעיף 56(ב) לעיל, אך תנאי לחריג זה הוא שהנאשם הרלבנטי עובר או עבר טיפול למשתמשים בסמים, ולא כך הם פני הדברים בענייננו. הטיפול שעבר הנאשם נוגע לאותה התמכרות להימורים, ובהתאם לכך שולב במסגרות טיפוליות אגב הליכי המעצר בתיק זה. בתסקירים אין כל אזכור לבעיה של שימוש בסמים, ובהתאם לכך אף נשללה בשלב מסוים הפניית הנאשם למסגרת המיועדת לגמילה מכך כבית חוסן. משכך, בהעדר תחולה לסעיף 85 לחוק העונשין, נותרת בעינה המסקנה כי המאסר המותנה הינו חב הפעלה.

בד בבד, ככל שהדברים אמורים ביחס לבעיית ההתמכרות להימורים, הרי שנראה שהדברים הינם בבחינת נחלת העבר.

אמנם הטיפול בעניין זה טרם הסתיים, אך הנאשם עבר כברת דרך משמעותית בעניין. על כן, כאשר אותה בעיה היתה הרקע לביצוע העבירות, נראה שהסיכון הנובע מהנאשם לחזרה לדפוס העברייני שאפיין אותו בעבירות הסמים פחת באופן משמעותי.

הנה כי כן, ענין לנו במקרה זה בהיבט שיקומי בולט. היבט שיקומי עשוי לאפשר במקרים המתאימים חריגה לקולא ממתחם ענישה, אך בענייננו הדבר לא אפשרי עת עומדת לנאשם לרועץ חבות הפעלתו של המאסר המותנה בן 12 החודשים, כפי שפורט לעיל. משכך, יש לבטא השיקול השיקומי בתוך המתחם, לקולת הנאשם.

אדרבא, שהנאשם כבר נפגע בחירותו באופן משמעותי בגין ההליך. מעבר לתקופה הלא מבוטלת של כשמונה חודשים בהם שהה במעצר, אשר כמובן יש לקזזה מהמאסר שיוטל עליו נוכח הפעלת המאסר המותנה, יש להביא בחשבון לקולתו את הפגיעה בחירותו בשל תנאי השחרור המגבילים. לענין זה יש לשים את הדגש על כשבעה חודשים בהם שהה במסגרת סגורה (קהילת רטורנו), ואין להתעלם אף מלערך תשעה חודשים נוספים בהם לאחר מכן שהה בתנאים מגבילים מרוככים יותר.

באיזון בין כל אלה, סבורני כי יש לגזור את עונשו של הנאשם, בהיבט המאסר בפועל, בתחתית המתחם שצויין, ולהורות על הפעלתו בחופף של המאסר המותנה חב ההפעלה.

לצד זאת, כאמור בקביעת המתחם, יש להטיל על הנאשם מאסר מותנה משמעותי.

באשר לקנס. עובר להכרעת דינו של הנאשם נמסר על ידי ב"כ הצדדים כי ישנה הסכמה לחילוט סך של 19,000 ₪ שהפקיד הנאשם לצורך שחרור הרכב שבאמצעותו הביא את הסמים בשני האירועים נשוא הרשעתו, וכמובן שהסכמה זו תאושר. מדובר לטעמי בסנקציה כספית משמעותית יחסית למתחם הקנס שנקבע, ובוודאי לאחר שרכיב הענישה העיקרי יהיה מאסר בפועל. על כן סבורני כי אין מקום להטיל על הנאשם סנקציה כספית נוספת, אלא להסתפק בהתחייבות להימנע מעבירה. אכן, באופן פורמלי, כיוון שמדובר בחילוט כספים ולא בהטלת קנס בשווי שלהם, יוצא שהנאשם לא נדון לקנס, למרות שנקבע רף תחתון של אלפי שקלים למתחם הקנס. אולם, בנסיבות העניין שצויינו, בהחלט ניתן לבטא את ההיבט השיקומי כך שיביא לחריגה לקולא ממתחם הקנס כך שתוטל רק התחייבות בנוסף להוראת החילוט.

פסילת רישיון נהיגה בפועל אינה נדרשת, שהרי כאמור למעשי הנאשם אין כל רקע של שימוש בסמים, ואף בדיקות שתן שנערכו לנאשם נמצאו נקיות. אמנם כאמור הסמים הובאו על ידי הנאשם ברכב, אך אין בכך בכדי להצביע על היבט של סיכון לעושים בדרכים. ודוק, בפסק הדין שהטיל על הנאשם את המאסר המותנה שמופעל בענייננו, אין כל רכיב של פסילה מותנית שהעבירות בהן הורשע כאן עשויות היו להפעילה. על כן, יש להסתפק בפסילה מותנית, ואף היא לא משמעותית.

סוף דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים-

א. מאסר בפועל של 12 חודשים, כאשר אני מפעיל בחופף לכך 12 חודשי מאסר מותנה מעפ"ג 51345-12-11. סה"כ ירצה הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, וזאת בקיזוז ימי מעצר בתאריכים 18/7/16 עד 15/3/17.

ב. מאסר על תנאי של 15 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שלא יעבור עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.

ג. מאסר על תנאי של 9 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שלא יעבור עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג עוון.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪, לפיה ימנע בתוך 3 שנים מהיום, מלעבור עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע. לא יחתום על התחייבות, יאסר למשך חודש ימים.

ה. פסילת רישיון נהיגה על תנאי בת 9 חודשים, והתנאי הוא שתוך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר לא יעבור עבירה על פקודת הסמים המסוכנים.

ו. חילוט סך של 19,000 ₪ שהופקדו במסגרת שחרור רכבו של הנאשם. הרכב ישאר בחזקת הנאשם ויבוטלו כל התנאים לשחרור מלבד אותה הפקדה שתחולט כאמור.

המאשימה אף עתרה לחילוט מכשיר הטלפון הסלולרי שנתפס מידי הנאשם, ולשם כך בקשה להכריז עליו סוחר סמים. הסנגור לא התייחס לכך בטיעונו. משכך, ולאור טיב העבירות בהן הורשע הנאשם, אני נעתר לבקשת המאשימה, מכריז על הנאשם כסוחר סמים, ומורה על חילוט אותו טלפון סלולרי, כך שיעשה בו בהתאם לשיקול דעת קצין משטרה.

שימוע גזר הדין יתבצע במעמד הצדדים במועד שתואם מראש.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בלוד תוך 45 ימים מיום השימוע.

ניתן היום, ה' אב תשע"ח, (17 יולי 2018), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.